

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. P. 2014-10-22 SKUNDO**

2014 m. gruodžio 29 d. Nr. S- 248 (7-219/2014)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės

sekretoriaujant

Jūratei Dalmantaitei

dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovei

M. J.

Valstybinės mokesčių inspekcijos atstovui nedalyvaujant

2014 m. gruodžio 2 d. posėdyje išnagrinėjusi A. P. (toliau – Pareiškėjas) 2014 m. spalio 22 d. skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2014 m. rugsėjo 29 d. sprendimo Nr. 68-185, n u s t a t ė:

Inspekcija 2014-09-29 sprendimu Nr. 68-185 patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2014-06-27 sprendimo Nr. (4.65)-FR0682-388 dėl 2014-04-23 patikrinimo akto Nr. (4.65)-FR0680-302 tvirtinimo nurodymus Pareiškėjui sumokėti į valstybės biudžetą 65 295 Lt gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 14 956,14 Lt GPM delspinigius, 6 530 Lt GPM baudą, 170 806 Lt pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), 53 376,67 Lt PVM delspinigius, 17 081 Lt PVM baudą, 28 655,19 Lt valstybinio socialinio draudimo (toliau – VSD) įmokas, 14 328 Lt VSD įmokų baudą, 9 049 Lt privalomojo sveikatos draudimo (toliau – PSD) įmokas ir 4 525 Lt PSD įmokų baudą.

Nurodoma, jog Vilniaus AVMI atliko Pareiškėjo 2010–2011 GPM, PVM, VSD įmokų ir PSD įmokų deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo mokestinį patikrinimą, kurio metu nustatė, kad tikrintu laikotarpiu Pareiškėjas vykdė neregistruotą automobilių, jų dalių bei detalių pirkimo-pardavimo veiklą. Gautų pajamų ir vykdytos veiklos nedeklaravo.

Mokestinio patikrinimo metu įvertinta mokestinio tyrimo metu gauta ir išanalizuota AB *DNB* banke, AB *SEB* banke bei AB *Swedbank* Pareiškėjo vardu atidarytų sąskaitų 2010–2011 metų laikotarpio išrašų informacija, VĮ „Regitra“, Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) pateikta informacija bei kita gauta iš juridinių ir fizinių asmenų informacija, susijusi su Pareiškėjo vykdyta veikla tikrintu laikotarpiu.

Nurodoma, jog mokesčių administratorius, įvertinęs visus surinktus įrodymus ir visas nustatytas faktines aplinkybes, konstatavo, jog visos Pareiškėjo gautos pinigines lėšas, išskyrus tas, kurios buvo pervestos kaip avansas ir gražintos (patikrinimo akto 7–8 psl.), yra Pareiškėjo pajamos, ir dalį gautų pajamų pripažino kaip Pareiškėjo vykdytos individualios veiklos gautas pajamas (2010 m. – 174 763,14 Lt, 2011 m. – 993 867,62 Lt), o likusią dalį, kaip gautas kitas Pareiškėjo pajamas: 2010 m. – 12 237 Lt, 2011 m. – 190 234,75 Lt, iš jų į savo banko sąskaitas Pareiškėjas 2010 metais gavo 169 850,14 Lt sumą, 2011 metais – 1 204 088 Lt sumą.

Dėl 2010–2011 metais vykdytų piniginių operacijų ir veiklos

Sprendime nurodoma, kad mokestinio patikrinimo metu nustatyta, jog Pareiškėjas ginčo laikotarpiu prekiaavo naudotais automobiliais ir automobilių dalimis.

Pagal Muitinės departamento pateiktą informaciją Pareiškėjas 2010 metais į Baltarusiją eksportavo 3 automobilius, kurių bendra vertė – 22 000 Lt, o 2011 metais į Baltarusiją, Rusiją bei Kazachstaną eksportavo 6 automobilius, kurių bendra vertė – 74 460 Lt. Pagal gautą informaciją iš UAB „M1“ nustatyta, kad pagal 2011-06-22 transporto priemonės pirkimo-pardavimo sutartį Pareiškėjas šiai įmonei pardavė automobilį *MERCEDES CL 55* už 21 000 Lt, atsiskaityta grynaisiais pinigais.

Mokesčių administratorius, išanalizavęs Pareiškėjo vardu AB *DNB* banke atidarytos mokėjimo kortelės sąskaitos Nr. (*duomenys neskelbtini*) išrašą ir banke *Swedbank* AB esančios sąskaitos Nr. (*duomenys neskelbtini*) išrašą, nustatė, kad įvairūs fiziniai asmenys laikotarpyje nuo 2010-07-29 iki 2011-12-27 įnešdavo į šias sąskaitas pinigines lėšas, nurodydami mokėjimo paskirtį: „sąskaitos papildymas“, „pavedimas“, „paskola“, „paskolinti pinigai“, „paskolos gražinimas“, „už paslaugą“, „PAJERO 1998 komplektas“, „Už detales“, „Avansas už VW dalis“, „už komplektą“, už automobilio detalę“, už prekes“, „Honda CR-V vairas 2005“, „už DID siurbli“.

Mokestinio tyrimo metu iš 56 asmenų gauti paaiškinimai, kokiu pagrindu jie pervedė pinigus į Pareiškėjo banko sąskaitas. Teikdami paaiškinimus 20 asmenų nurodė, kad jų pervesti pinigai, kurių suma 2010 m. sudarė 12 797 Lt, 2011 m. – 119 348 Lt, buvo avansas arba atsiskaitymas už automobilių detales, dalis ar automobilius. Paaiškinimų analizės metu nustatyti 2 atvejai, kai užsakytas automobilis ir detalės nebuvo pristatytos klientams, avansu į Pareiškėjo sąskaitą 2011 metais pervestos sumos 21 750 Lt ir 500 Lt buvo gražintos; 3 atvejai – kai prekės nebuvo pristatytos, pervesti avansu pinigai 1 050 Lt nebuvo gražinti (350 Lt – 2010 m., 700 Lt – 2011 m.). Paaiškinimus teikusių asmenų teigimu, informaciją apie automobilių bei jų dalių pardavimą jie sužinodavo iš reklamos internete, susisiekus nurodytu skelbimuose telefonu. Tokiu būdu jie sužinodavo dominančio daikto kainą bei banko sąskaitą, į kurią turėtų būti pervesti pinigai. Su kuo bendraudavo apklausti asmenys negalėjo nurodyti.

Pagal fizinių asmenų paaiškinimuose pateiktą informaciją į Pareiškėjo sąskaitą kartais pinigai buvo įnešami G. P. prašymu. Pinigines lėšas jiems perduodavo pats G. P. arba kiti nepažįstami žmonės, o perduodama suma būdavo patikrinama pinigų perdavimo metu, susisiekus su G. P. telefonu.

Mokesčių administratoriaus duomenimis, 2010 ir 2011 metais didžiausias sumas į Pareiškėjo banko sąskaitą pervedė jo brolis M. P., A. S. ir N. L.

Nurodoma, jog M. P. (Pareiškėjo brolis), nurodydamas mokėjimo rūšį „sąskaitos papildymas“, atliko 29 mokėjimų pavedimus ir į šią sąskaitą iš viso pervedė 70 251,72 Lt: 2010 metais – 15 624 Lt, 2011 metais – 54 627,72 Lt. Iš Pareiškėjo banko sąskaitos laikotarpiu nuo 2011-03-25 iki 2011-10-26 į M. P. sąskaitą dalimis pervesta iš viso 4 550 Lt.

M. P., 2013-05-27 mokesčių administratoriui teikdamas paaiškinimą dėl piniginių lėšų pervedimų į Pareiškėjo banko sąskaitą, nurodė, kad Pareiškėjas, gyvenantis Ispanijoje, 2010 ir 2011 metais dirbo naudotų automobilių laužyne. Asmenys, sužinoję iš savo pažįstamų, kad iš Pareiškėjo galima įsigyti automobilių dalių, kreipdavosi į jį telefonu. Reikalingas detales

užsakovams į Lietuvą bei pinigus už jas Pareiškėjui į Ispaniją pristatydavo tarp šių šalių važinėjantys vairuotojai (kokie vairuotojai, M. P. negalėjo paaiškinti). Automobilių detalių pirkimui Pareiškėjas dažnai skolinosi pinigus iš draugų. Kaip paaiškino M. P., brolio draugai skolinamus pinigus perduodavo jam grynaisiais pinigais, kuriuos jis pervesdavo į Pareiškėjo sąskaitą. Jokie dokumentai dėl pinigų gavimo / perdavimo nebuvo surašomi. M. P. teigimu, dažniausiai pinigus skolindavo J., R., P. (pavardžių nežino). Pats M. P., kaip nurodė paaiškinime, buvo paskolinęs apie 5 000 Lt, mama skolino porą kartų po 7 000 Lt, mamos tėvas – apie 2 000 Lt. M. P. teigimu, Pareiškėjas skolas grąžindavo, pervesdamas pinigus jam į sąskaitą, arba perduodavo grynaisiais važinėjantiems iš Lietuvos į Ispaniją ir atgal vairuotojams, kurie pinigus perduodavo skolinusiems asmenims. Tokiu būdu buvo grąžinti pinigai ir M. P., mamai bei mamos tėvui. M. P. žiniomis, brolis yra atsiskaitęs su jam skolinusiais pinigais asmenimis. Teikdamas paaiškinimą, M. P. negalėjo nurodyti konkrečių sumų, kurios buvo pervestos į Pareiškėjo sąskaitą kaip paskolos, o kurios – kaip atsiskaitymas už patiektas detales.

Mokesčių administratorius taip pat nustatė, kad į Pareiškėjo sąskaitas, esančias AB DNB banke ir banke Swedbank AB, A. S. 2010 m. pervedė 54 365,77 Lt, 2011 m. – 538 613,74 Lt. A. S. 2013-06-05 pateiktame paaiškinime nurodė, kad su Pareiškėju jį sieja draugiški santykiai, su juo pažįstamas apytiksliai nuo 2007 metų. Kaip teigė A. S., pinigines lėšas į Pareiškėjo banko sąskaitą jis pervesdavo G. P., kuri taip pat gerai pažįsta, prašymu. A. S. aiškinimu, pinigus jam perduodavo, susitikus Ispanijoje ar Lietuvoje, pats G. P., arba nepažįstami vairuotojai „nuo Gedimino“. Jokie piniginių lėšų perdavimo dokumentai nebuvo surašomi.

Mokestinio tyrimo metu keletas asmenų, teikusių paaiškinimus, patvirtino, kad jie pinigines lėšas, kurias davė A. S., jo prašymu įnešė į nurodytą sąskaitą (t. y. į Pareiškėjo sąskaitą). E. M. 2010 m. pervedė 1 997 Lt; 2011 m. nurodytą sąskaitą papildė: B. S. (A. S. brolis) – 19 330 Lt, G. S. (tėvas) – 7 433 Lt, R. Ž. (pusbrolis) – 5 500 Lt.

N. L. į Pareiškėjo sąskaitą 2010 m. pervedė 18 660 Lt, 2011 m. – 92 800 Lt. Kaip paaiškino N. L., jis yra pažįstamas su G. P., kurio prašymu į nurodytą sąskaitą įnešdavo kitų asmenų perduotas nuo G. P. pinigines lėšas. Kaip nurodė N. L., iš G. P. buvo pirkęs automobilį už 34 400 Lt, o taip pat yra skolinęs jam pinigų, kuriuos taip pat pervesdavo į šią sąskaitą. Paskolas grąžindavo žmonės, kurie iš G. P. pirkdavo detales ir automobilius. Jokie rašytiniai dokumentai dėl atsiskaitymų, pinigų perdavimo ar paskolų suteikimo / grąžinimo nebuvo sudaromi.

Vilniaus AVMI pagal Pareiškėjo banko sąskaitos išrašą nustatė, kad K. J. 2010 m. į ją pervedė 3 450 Lt, 2011 m. – 26 250,63 Lt. Pagal K. J. pateiktą paaiškinimą, jis Pareiškėjo nepažįsta. Pinigus į Pareiškėjo banko sąskaitą paprašė pervesti jo dukra R. P. (ištekėjusi už G. P., santuoka įregistruota 2007-05-05). Kadangi tuo metu dukra R. P. dirbo ir laikinai gyveno Ispanijoje ir ruošėsi pirkti automobilį, todėl automobilio pirkimui skirtas pinigines lėšas paprašė pervesti į nurodytą Pareiškėjo banko sąskaitą.

K. J. pateiktame paaiškinime teigė, kad 2011-02-09 ir 2011-04-15 bankiniais pavedimais pervestos lėšos, t. y. 24 520,63 Lt, buvo skirtos automobilio pirkimui, o 2010-10-28 ir 2011-02-04 pervestos lėšos, t. y. 5 180 Lt, buvo skirtos asmeniškai dukrai R. P. (bilietų pirkimui ir kitoms išlaidoms). Ar R. P. turėjo savo asmeninę banko sąskaitą ir kodėl piniginių lėšų nepervedė jai asmeniškai, K. J. mokesčių administratoriui pateiktame paaiškinime nurodė, kad nežinojo apie dukros turimą banko sąskaitą, ji nurodė pervesti pinigines lėšas būtent į Pareiškėjo sąskaitą. K. J. paaiškino, kad dukra R. P. automobilį įsigijo ne iš Pareiškėjo, o iš šeiminių, iš kurių nuomojo butą Ispanijoje. K. J. jokių dokumentų nepateikė.

Skundžiamame sprendime nurodoma, jog 2010 m. Pareiškėjo sąskaitą, grąžindami paskolas Pareiškėjui, papildė 4 asmenys: A. R. papildė 7 810 Lt suma, I. S. – 30 000 Lt (paskola gauta 2009 m.), C. B. – 6 346 Lt, G. A. – 4 689 Lt. G. A. aiškinimu, iš Pareiškėjo buvo pasiskolinta apie 10 000 Lt, likusi paskolos dalis buvo grąžinta grynaisiais pinigais.

Pagal paaiškinimus teikusių asmenų informaciją, Pareiškėjui 2010 m. T. Š. paskolino 900 Lt, 2011 m. D. D. paskolino 1 000 Lt, A. B. paskolino 500 Lt (paskola grąžinta grynaisiais pinigais). Visais atvejais dokumentai dėl paskolų nebuvo surašyti.

Į Pareiškėjo banko sąskaitą P. K., nurodydamas mokėjimų paskirtį „sąskaitos papildymas“, 2010 m. pervėdė iš viso 18 729 Lt sumą, 2011 m. – 38 298,60 Lt sumą. Šis asmuo paaiškino, kad piniginės lėšos yra G. P. skirtos paskolos, jo prašymu pervestos į Pareiškėjo banko sąskaitą.

Nustatyta, kad į Pareiškėjo banko sąskaitą 2011-02-03 B. B., pervėdė 22 500 Lt sumą. Pagal B. B. pateiktą paaiškinimą, Pareiškėjas geras jos mirusio vyro pažįstamas, 2011 m. pradžioje pareiškė, kad jos vyras liko jam skolingas 22 500 Lt už garažą, esantį Vilkpėdėje. Ji tuo patikėjusi pervėdė šią sumą į nurodytą sąskaitą.

Pagal Nekilnojamojo turto registro informaciją mokesčių administratorius nustatė, kad garažas Pareiškėjo vardu niekada nebuvo registruotas. Garažą B. B. paveldėjo pagal 2010-08-26 paveldėjimo teisės pagal įstatymą liudijimą Nr. NJ-4319, mirus jos sutuoktiniui L. B., kurio vardu šis garažas buvo įregistruotas pagal 1992-12-09 garažų statybos kooperatyvo pažymą Nr. 44.

Pareiškėjo mokestinio tyrimo metu pagal jo banko sąskaitos Nr. (*duomenys neskelbtini*), esančios AB DNB banke, išrašą nustatyta, kad 2011-03-21 iš šios sąskaitos pervesta 838,53 Lt suma į UAB „P1“ sąskaitą, mokėjimo paskirtis – „Už paslaugas GPA“. Šios bendrovės operatyvaus patikrinimo metu nustatyta, kad pagal 2010-04-01 sutartį Nr. P 10 3608, sudarytą su G. P., dėl jo pateiktos reklaminės medžiagos patalpinimo UAB „P1“ valdomame interneto tinklalapyje, G. P. detalių, padangų ir ratlankių, apsaugos ir garso sistemų skelbimui internete užsakė: laikotarpiui nuo 2010-04-01 iki 2011-03-31 – 12 mėnesių po 300 skelbimų per mėnesį (bendra užsakymo kaina – 3 354,12 Lt su PVM); laikotarpiui nuo 2011-04-01 iki 2012-03-31 – 12 mėnesių po 300 skelbimų per mėnesį (bendra užsakymo kaina – 4 356 Lt).

Nustatyta, kad už UAB „P1“ suteiktas paslaugas laikotarpyje nuo 2010-04-30 iki 2011-12-30 G. P. išrašytų PVM sąskaitų faktūrų bendra suma sudarė 6 621,12 Lt, iš kurios buvo apmokėta 5 528,49 Lt suma: 4 689,96 Lt grynaisiais pinigais, 838,53 Lt – pervesta iš Pareiškėjo banko sąskaitos.

Pagal asmeninės Pareiškėjo banko sąskaitos išrašą mokesčių administratorius nustatė, kad, nurodant mokėjimų paskirtį „už paslaugas“ į UAB „G1“ banko sąskaitą pervesta iš viso 44 000 Lt: 2011-09-30 – 8 000 Lt; 2011-10-04 – 11 000 Lt; 2011-10-11 – 7 000 Lt; 2011-10-12 – 8 000 Lt; 2011-10-24 – 6 000 Lt; 2011-12-13 – 4 000 Lt. Pagal Kauno AVMI atlikto minėtos įmonės operatyvaus patikrinimo metu surinktą informaciją, Pareiškėjas pagal 2011-10-18 PVM sąskaitą-faktūrą GTV Nr. 00001378 už 15 000 Lt įsigijo automobilį *Volkswagen Passat* ir už 19 000 Lt – *Volkswagen Golf*. Kaip nurodė UAB „G1“ direktorių pavaduojantis R. A. pateiktame paaiškinime, įmonės pagrindinė veikla – prekyba naudotais automobiliais, jų detalėmis ir detalių pervežimo organizavimas už atlygį. R. A. aiškinimu, dėl paslaugų atlikimo Pareiškėjas susitarė telefonu, sutartys nebuvo sudarytos, nes jis tuo metu nebuvo Lietuvoje. Pareiškėjo naudotus automobilius iš UAB „G1“ paėmė jo atsiųstas žmogus, kurio vardas ir pavardė įmonei nežinomi. Kontrolės veiksmų metu negauta informacija, kokie veiksmai su šiais automobiliais buvo vykdomi vėliau, kai juos įsigijo Pareiškėjas.

Vėliau, t. y. 2011-10-24 ir 2011-12-13, Pareiškėjas UAB „G1“ pervėdė atitinkamai 6 000 Lt ir 4 000 Lt, ketindamas pirkti aukcione išsirinktą automobilį, tačiau dėl susidariusių aplinkybių sandoriui neįvykus, Pareiškėjas, R. A. aiškinimu, žadėjo nusipirkti kokį nors automobilį arba pasiimti pinigus, kai bus Lietuvoje.

Dėl 2010-2011 metais gautų pajamų priskyrimo individualios veiklos pajamoms

Skundžiamame sprendime nurodoma, jog, išanalizavus visą surinktą informaciją, nustatyta, kad Pareiškėjas 2010–2011 metais pirkė ir pardavinėjo automobilius, jų dalis bei detales, už kurias buvo atsiskaitoma, pervedant pinigines lėšas į Pareiškėjo banko sąskaitą.

Pagal 2011-06-22 transporto priemonės pirkimo-pardavimo sutartį Pareiškėjas už 21 000 Lt UAB „M1“ pardavė automobilį *MERCEDES CL 55*. Įmonė atsiskaitė grynaisiais pinigais. Kada ir už kokią sumą Pareiškėjas įsigijo šį automobilį, informacija negauta.

Patikrinimo metu pagal Muitinės departamento pateiktą informaciją nustatyta, kad 2010 m. Pareiškėjo vardu į Baltarusiją eksportuoti 3 automobiliai: 2010-03-13 – 3 000 Lt vertės *AUDI A4*, 2010-10-30 – 9 000 Lt vertės *PEUGEOT 307*, 2010-11-22 – 10 000 Lt vertės *TOYOTA RAV4*; 2011 m. į Baltarusiją, Rusiją ir Kazachstaną eksportuoti 6 automobiliai: 2011-03-21 – 8 632 Lt vertės *TOYOTA RAV 4*, 2011-04-14 – 14 100 Lt vertės *CITROEN C4*, 2011-05-23 – 6 906 Lt vertės *KIA CARNIVAL*, 2011-06-18 – 17 200 Lt vertės *HONDA CIVIC*, 2011-09-08 – 13 811 Lt vertės *DODGE CALIBER SXT*, 2011-10-03 – 13 811 Lt vertės *AUDI A4*. Nurodytų automobilių pirkimo-pardavimo sutartys nebuvo pateiktos. Mokestinio patikrinimo metu vertinama, kad automobiliai buvo parduoti už jų eksporto deklaracijose nurodytas vertes.

Pagal Pareiškėjo banko sąskaitų išrašus nenustatyta, kad šių transporto priemonių pirkėjai su Pareiškėju būtų atsiskaitę mokėjimų pavedimais, todėl daroma išvada, kad buvo atsiskaityta grynaisiais pinigais. Dokumentai apie Pareiškėjo nurodytų automobilių įsigijimą negauti.

Pareiškėjo vykdytą automobilių bei jų detalių pardavimo veiklą atspindi jo banko sąskaitos išrašas, kuriame atskirų mokėjimų paskirtys yra: „Už automobilių detales“, „Už komplektą“, „Už automobilio detalę“, „Už detales“, „Už prekes“, „Avansas už VW dalis“, „Honda CR-V vairas 2005“, „Už DID siurblių“, „Už Superb dalis“.

Centrinis mokesčių administratorius, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMP) 2 straipsnio 7 dalimi, atsižvelgdamas į Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2006-06-16 sprendimą adm. byloje Nr. A⁵-902/2006, 2007-07-05 nutartį adm. byloje Nr. A⁸ – 693/2007), nurodo, jog bylos medžiaga patvirtina, kad Pareiškėjas, siekdamas gauti pajamų, tęstinį laikotarpį nuo 2010-03-13 iki 2011-12-27 savarankiškai pirkė ir pardavinėjo automobilius bei jų detales (savarankiškumas). Užsakovams reikalingų prekių įsigijimui naudojo savo turimas bei pasiskolintas pinigines lėšas iš draugų, artimųjų, pažįstamų. Pareiškėjas pats organizavo prekių pristatymą pirkėjams bei atsiskaitymą už jas, tuo tikslu, naudodamasis, kaip tarpininkų, brolio, draugų, pažįstamų bei vairuotojų, važinėjančių tarp Lietuvos ir Ispanijos, paslaugomis. Šie asmenys jiems perduotas pinigines lėšas grynaisiais pinigais įnešdavo į Pareiškėjo vardu atidarytą banko sąskaitą. Į šią sąskaitą pinigines lėšas perveddavo ir kai kurie prekių pirkėjai. Didžiąją dalį gautų į banko sąskaitą piniginių lėšų Pareiškėjas išimdavo Ispanijoje grynaisiais pinigais, o kitą dalį naudojo pirkinių / paslaugų apmokėjimui, automobilių ir jų detalių pirkimui, skolų grąžinimui.

Inspekcija, pasisakydama dėl kito individualios veiklos požymio – tęstinumo, nurodo, jog tai, kad parduodamų prekių reklamai UAB „P1“ valdomame interneto tinklalapyje tikrinamuoju laikotarpiu buvo užsakyta po 300 skelbimų per mėnesį bei atsižvelgus į piniginių lėšų pervedimų į Pareiškėjo banko sąskaitą dažnumą, galima teigti, kad automobilių ir jų detalių pirkimo / pardavimo bei piniginių lėšų pervedimų operacijos nebuvo atsitiktinės, jos buvo vykdomos pastoviai.

Dėl versliškumo Inspekcija nurodo, jog pagal SODROS duomenis nustatyta, kad Pareiškėjas 2009, 2010 ir 2011 metais negavo jokių su darbo santykiais susijusių pajamų, todėl konstatuojama, kad automobilių ir jo detalių pirkimo / pardavimo veikla buvo vykdoma ne atsitiktinai, o sąmoningai, siekiant gauti ekonominę naudą. Kaip nustatyta, Pareiškėjas 2011 metais įsigijo tris automobilius, iš kurių tik vienas buvo įregistruotas jo vardu; turimos

informacijos duomenimis, 2010–2011 metais Pareiškėjas eksportavo iš Lietuvos 9 automobilius ir 1 automobilį pardavė Lietuvoje. Taipogi Pareiškėjo gautas pajamas per minėtą laikotarpį sudarė ir gautos piniginės lėšos už automobilių dalių pardavimą.

Centrinio mokesčių administratoriaus vertinimu, Pareiškėjo vykdytą automobilių dalių ir detalių pirkimo-pardavimo veiklą patvirtina tai, jog Pareiškėjo brolis M. P., kuris 2010–2011 metais į Pareiškėjo banko sąskaitą pervedė dalimis iš viso 70 251,72 Lt sumą, nurodė, šią sumą sudaro klientų, pirkusių automobilių detales iš Pareiškėjo, atsiskaitymas bei kitų asmenų paskolintos piniginės lėšos, kurias Pareiškėjas naudojo reikalingų detalių įsigijimui.

Pareiškėjo vykdytą automobilių bei jų detalių pardavimo veiklą atspindi jo banko sąskaitos išrašas, kuriame atskirų mokėjimų paskirtys yra: „Už automobilių detales“, „Už komplektą“, „Už automobilio detalę“, „Už detales“, „Už prekes“, „Avansas už VW dalis“, „Honda CR-V vairas 2005“, „Už DID siurblių“, „Už Superb dalis“.

Inspekcija pažymi, jog vien tas faktas, kad Pareiškėjo vykdytoje ūkinėje-komercinėje veikloje figūruoja ir kitas asmuo (G. P.), šiuo atveju neturi jokios reikšmės, nes, vykdant tokio pobūdžio veiklą, yra galimi atvejai, kuomet veiklai vykdyti yra pasitelkiama ir kitų asmenų pagalba, siekiant surasti naujų pirkėjų prekėms ir gauti daugiau pajamų ar palengvinti veiklos vykdymą kitų asmenų kontaktų pagalba.

Centrinis mokesčių administratorius atkreipia dėmesį, jog vadovaujantis GPMĮ 3 straipsniu, GPM mokėtoju pripažįstamas pajamų gavęs gyventojas. Šioje nuostatoje vartojama sąvoka „gyventojas“ yra apibrėžiama to paties įstatymo 2 straipsnio 2 dalyje ir reiškia nuolatinį ir nenuolatinį Lietuvos gyventoją. Nuolatinis Lietuvos gyventojas – „fizinis asmuo, kuris laikomas nuolatinio Lietuvos gyventoju pagal [GPM] įstatymo 4 straipsnio nuostatas“ (GPM įstatymo 2 str. 3 d.) Taigi, kaip matyti iš pacituotų įstatymo nuostatų, taip pat kriterijus, pagal kuriuos asmuo yra pripažįstamas nuolatinio Lietuvos gyventoju apmokestinimo GPM tikslais, nustatančio GPM įstatymo 4 straipsnio, GPM mokėtoju gali būti pripažintas tik konkretus fizinis asmuo, t. y. įstatymas aiškiai GPM mokėtoją apibrėžia kaip konkretų fizinį asmenį, o ne tokių asmenų daugetą.

Šiuo atveju išsami Pareiškėjo bankų sąskaitų analizė parodė, jog Pareiškėjas buvo vienintelis banko sąskaitų valdytojas ir visas pajamas už vykdytą veiklą gavo būtent Pareiškėjas ir pats sprendė klausimus dėl pinigų disponavimo.

Centrinis mokesčių administratorius konstatuoja, jog, išanalizavus Pareiškėjo banko sąskaitos Nr. (*duomenys neskelbtini*), esančios AB DNB banke, išrašą, asmenų, teikusių paaiškinimus dėl piniginių lėšų pervedimų pagrindo į šią sąskaitą, informaciją, kitą gautą informaciją bei nustatytas faktines aplinkybes, darytina išvada, kad Pareiškėjas 2010–2011 metais vykdė individualią automobilių ir jų dalių bei detalių pirkimo-pardavimo veiklą.

Dėl gautų kitų pajamų

Nurodoma, jog patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas gavo kitų pajamų, kurios nepriskirtinos prie Pareiškėjo vykdytos individualios veiklos pajamų. Vadovaujantis GPMĮ 27 straipsnio 1 dalies nuostatomis, gyventojas, per mokesčinį laikotarpį gavęs pajamų, iki kalendorinių metų, einančių po to mokesčio laikotarpio, gegužės 1 dienos privalo pateikti mokesčių administratoriui deklaraciją už praėjusį mokesčinį laikotarpį ir joje deklaruoti visas praėjusio mokesčio laikotarpio pajamas ir už jas apskaičiuotą bei sumokėtą į biudžetą pajamų mokesťį.

Nustatyta, kad į Pareiškėjo banko sąskaitą R. B. 2010-11-12 pervedė 350 Lt, paskirtis – „Avansas už VW dalis“, O. L. 2011-12-03 pervedė 200 Lt, paskirtis – „Avansas už detalę“, E. L. 2011-06-03 pervedė 500 Lt, nurodydamas mokėjimo paskirtį „Paskola“, tačiau pateiktame paaiškinime jis nurodė, kad 500 Lt pervesta suma yra avansas už planuotą įsigyti parduodamą automobilį. Kaip paaiškino šie asmenys, nepatiekus reikalingų prekių, jų pervestos sumos į nurodytą banko sąskaitą jiems nebuvo gražintos.

Taip pat, kaip jau buvo minėta, į Pareiškėjo banko sąskaitą 2011-02-03 B. B. pervedė 22 500 Lt.

Teigiama, jog į Pareiškėjo banko sąskaitą 2010 metais pervesta 350 Lt suma, o 2011 metais pervesta 23 200 Lt (22 500 Lt + 200 Lt + 500 Lt) suma yra nesusijusios su darbo santykiais, turto pardavimu bei Pareiškėjo vykdyta automobilių ir jų detalių pirkimo-pardavimo individualia veikla, todėl pripažįstamos Pareiškėjo gautomis kitomis pajamomis.

Inspekcija nurodo, jog be šių nurodytų atvejų, kitoms pajamoms priskiriamos į Pareiškėjo banko sąskaitą pervestos sumos (2010 metais – 11 887 Lt, 2011 metais – 167 034,75 Lt), kurių paskirtis banko sąskaitos išrašė yra „Sąskaitos papildymas“, „Pervedimas“, „Papildymas“, kurių pervedimų pagrindo bei aplinkybių nustatyti nėra galimybės. Pareiškėjo kitoms pajamoms, gautoms 2010 metais, priskiriama 12 237 Lt (11 887 Lt + 350 Lt), 2011 metais – 190 234,75 Lt (167 034,75 Lt + 23 200 Lt) suma.

Inspekcija dėl Pareiškėjo papildomai pateikto rašto, kuriame nurodyta, kad visas pajamas gavo ir ūkinę-komercinę veiklą vykdė G. P., pažymi, jog šis raštas jokios realios įtakos neturi, nes G. P. gautų pajamų už 2010–2011 metus nedeklaravo, pajamų mokesčio nuo jų neapskaičiavo bei nesumokėjo.

Pareiškėjas su Inspekcijos sprendimu nesutinka.

Skunde nurodoma, jog centrinis mokesčių administratorius skundžiamame 2014-09-29 sprendime Nr. 68-185 pripažįsta, jog Pareiškėjas gavo kitų pajamų: 2010 m. – 12 237 Lt, 2011 m. – 190 234,75 Lt, kurios nepriskirtinos prie Pareiškėjo vykdytos individualios veiklos, tačiau vis tiek palieka galioti Vilniaus AVMI sprendimą, kuriame nuo minėtų sumų, kaip ir nuo kitų pajamų, priskirtinų individualiai veiklai, yra apskaičiuoti mokesčiai. Pareiškėjui neaišku, koku teisiniu pagrindu nuo šių sumų yra skaičiuojami mokesčiai, baudos bei delspinigiai.

Pareiškėjas nurodo, jog mokesčių administratorius, gavęs jo skundą dėl Vilniaus AVMI sprendimo bei G. P. prisipažinimą apie tai, kad pastarasis asmuo vykdė veiklą Pareiškėjo vardu bei pasinaudojo jo banko sąskaitomis, visą medžiagą perdavė Vilniaus apskrities VPK NTV ENTS, kur buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas byloje Nr. (*duomenys neskelbtini*) dėl neteisėto vertimosi ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla. Pareiškėjo nuomone, atsižvelgiant į išdėstytą bei į tai, kad tyrimas dėl vykdytos nusikalstamos veikos dar nėra pasibaigęs, Inspekcijos 2014-09-29 sprendimas prieštarauja teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principams, nes šioje tyrimo stadijoje yra neaišku, kas yra atsakingas už mokesstinę prievolę. Todėl, Pareiškėjo teigimu, minėto sprendimo priėmimas turėjo būti sustabdytas, kol bus baigtas ikiteisminis tyrimas.

Skunde nurodoma, jog Pareiškėjas mokesčių administratoriui buvo nurodęs, kad jis ginčo laikotarpiu jokios komercinės veiklos nevykdė, o jo kortelinėmis banko sąskaitomis ir internetiniu banku, pasinaudodamas Pareiškėjo patiklumu ir teisiniu neišprusimu (baigęs 9 klases), naudojosi jo pusbroliu G. P. Nors ši informacija mokesčių administratoriui, vykdančiam tyrimą, buvo pateikta laiku, tačiau pastarasis nepriėmė žinion nurodytos informacijos, jos nepatikrino, netikrino muitinės deklaracijų bei automobilių pirkimo-pardavimo sutarčių, ant kurių nėra Pareiškėjo parašo. Todėl, Pareiškėjo vertinimu, buvo priimtas neteisingas bei neteisėtas sprendimas apskaičiuoti mokesstinę prievolę asmeniui, kuris neturi pareigos jos mokėti.

Taip pat Pareiškėjas atkreipia Komisijos dėmesį į tai, jog daugelis Vilniaus AVMI apklaustų liudininkų nurodė, jog pinigus į Pareiškėjo sąskaitą pervesdavo G. P. prašymu. Tačiau mokesčių administratorius ir į šią aplinkybę neatkreipė jokio dėmesio. Pareiškėjo vertinimu, tokiais veiksmais mokesčių administratorius, atlikęs neišsamų tyrimą, pažeidė MAĮ 2 straipsnio 23 punktą bei 10 straipsnį, reglamentuojantį turinio viršenybės prieš formą principą.

Pareiškėjas, vadovaudamasis MAĮ 2 straipsnio 16 ir 19 punktais, daro išvadą, jog

jis neatliko jokių veiksmų, dėl kurių galėtų būti pripažintas mokesčių mokėtoju, jis realiai nevykdė jokios veiklos ir šį faktą patvirtina G. P. prisipažinimas. Pareiškėjas papildomai prašo Komisijos išreikalauti muitinės deklaracijas bei jas lydinčiuosius dokumentus, t. y. automobilių pirkimo-pardavimo sutartis, ir patikrinti, kas pardavėjo vardu yra pasirašęs šias sutartis. Pažymima, kad Pareiškėjas minėtų dokumentų nepasirašinėjo.

Pareiškėjas, atsižvelgdamas į aukščiau nurodytus argumentus, prašo Komisijos:

1. Panaikinti Vilniaus AVMI 2014-06-27 sprendimą Nr. (4.65)-FR0682-388 dėl patikrinimo akto tvirtinimo bei Inspekcijos 2014-09-29 sprendimą Nr. 68-185 ir atlikti pakartotinį išsamų tyrimą, priimant naują sprendimą dėl anksčiau nurodytos mokestinės nepriemokos išieškojimo iš Pareiškėjo.

2. Sustabdyti mokestinio ginčo nagrinėjimą, kol bus baigtas ikiteisminis tyrimas Vilniaus apskrities VPK NTV ENTS.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies. Inspekcijos 2014-09-29 sprendimo Nr. 68-185 dalies nurodymai Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 30 371 Lt GPM ir su šiuo mokesčiu susijusias sumas tvirtintini. Inspekcijos 2014-09-29 sprendimo Nr. 68-185 dalies nurodymai Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 34 924 Lt GPM, 170 806 Lt PVM, 28 655,19 Lt VSD įmokas, 9 049 Lt PSD įmokas ir su šiais mokesčiais susijusias sumas naikintini ir Pareiškėjo skundas šioje dalyje perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokestinis ginčas nagrinėjamoje byloje kilo dėl Pareiškėjo 2010–2011 metais vykdytos automobilių, jų dalių ir detalių pirkimo-pardavimo veiklos pripažinimo individualia (bei ekonomine – PVMĮ prasme) veikla bei iš šios veiklos gautų pajamų apmokestinimo GPM, PVM, VSD įmokomis ir PSD įmokomis. Taip pat ginčas kilęs dėl to, ar pagrįstai mokesčių administratorius Pareiškėjo į banko sąskaitą 2010–2011 metais gautas pinigines lėšas priskyrė kitoms su darbo santykiais nesusijusioms bei ne individualios veiklos apmokestinamosioms pajamoms, nuo kurių apskaičiavo GPM.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Inspekcija skundžiamame sprendime nurodė, kad Pareiškėjas 2010–2011 metais pirkė ir pardavinėjo automobilius, jų dalis bei detales, už kurias buvo atsiskaitoma, pervedant pinigines lėšas į Pareiškėjo banko sąskaitą. Todėl mokesčių administratorius, vadovaudamasis GPMĮ 2 straipsnio 7 dalimi, Pareiškėjo į sąskaitą gautas pinigines lėšas: 2010 m. – 174 763,14 Lt, 2011 m. – 993 867,62 Lt, pripažino Pareiškėjo vykdytos individualios (pagal PVMĮ 2 straipsnio 6 dalį – ekonominės) veiklos pajamomis, nuo kurių Pareiškėjui apskaičiavo mokėtinus mokesčius. Taip pat mokesčių administratorius į Pareiškėjo banko sąskaitą pervestas pinigų sumas, kurių paskirtis banko sąskaitos išrašė yra „Sąskaitos papildymas“, „Pervedimas“, „Papildymas“, bei Pareiškėjo asmenims negrąžintas sumas, asmenų pervestas į Pareiškėjo sąskaitą kaip avansas už ketinamą įsigyti prekę (detalę ar automobilį), kuri nebuvo patiekta, pripažino Pareiškėjo gautomis kitomis apmokestinamomis pajamomis, nesusijusiomis su darbo santykiais bei ne individualios veiklos pajamomis: 2010 m. – 12 237 Lt, 2011 m. – 190 234,75 Lt, nuo kurių apskaičiavo ir nurodė Pareiškėjui sumokėti 30 371 Lt GPM.

Pareiškėjas skunde Komisijai ir Pareiškėjo atstovė Komisijos posėdžio metu teigė, jog mokesčių administratorius nepagrįstai Pareiškėją pripažino gavusiu individualios veiklos pajamas ir kitas su darbo santykiais nesusijusias ir ne individualios veiklos pajamas. Nurodė, jog ne Pareiškėjas, o jo pusbrolis G. P. vykdė individualią veiklą ir šį faktą pats G. P. pripažino vietos mokesčių administratoriui pateiktame 2014-07-10 pareiškime. Pareiškėjo atstovė akcentavo, kad į Pareiškėjo sąskaitą pervestomis lėšomis disponavo ne Pareiškėjas, o G. P., nes pastarasis asmuo naudojosi Pareiškėjo banko sąskaitomis. Taip pat nurodė, kad daugelis Vilniaus AVMI apklaustų fizinių asmenų patvirtino, jog lėšos į Pareiškėjo sąskaitą buvo pervedamos G. P. prašymu.

Dėl individualios veiklos

Pagal apmokestinamajam laikotarpiui aktualios GPMĮ redakcijos 2 straipsnio 7 dalį individuali veikla – savarankiška veikla, kuria versdamasis gyventojas siekia gauti pajamų ar kitokios ekonominės naudos per tęstinį laikotarpį: 1) savarankiška bet kokio pobūdžio komercinė arba gamybinė veikla, įskaitant tą, kuria verčiamasi turint verslo liudijimą; 2) savarankiška kūryba, profesinė ir kita panašaus pobūdžio savarankiška veikla, įskaitant tokią, kuria verčiamasi turint verslo liudijimą; 3) savarankiška sporto veikla; 4) savarankiška atlikėjo veikla.

LVAT, formuodamas vienodą administracinių teismų praktiką taikant įstatymus (Administracinių bylų teisenos įstatymo 13 straipsnis), dėl GPMĮ 2 straipsnio 7 dalies aiškinimo ir taikymo ne kartą yra pažymėjęs, kad vertinant, ar gyventojų veikla gali būti kvalifikuojama kaip individuali veikla, būtina nustatyti veiklos savarankiškumo, versliškumo, tęstinumo požymių ir tokios veiklos tikslo – ekonominės naudos siekimo – buvimą, o taip pat tokios veiklos priskirtinumą išvardytoms veiklos rūšims (LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2006-06-16 sprendimas adm. byloje Nr. A⁵-902/2006, Administracinių teismų praktika Nr. 9; LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2006-10-20 sprendimas adm. byloje Nr. A¹⁴-916/2006; Administracinių teismų praktika Nr. 10; LVAT 2009-08-21 nutartis adm. byloje Nr. A¹⁴⁶-266/2009, LVAT 2010-10-08 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-1073/2010; 2012-03-12 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-102/2012; 2013-04-08 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-934/2013; 2014-06-12 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁷⁵-653/2014 ir kt.). Nenustačius bent vieno iš pirmiau paminėtų būtinųjų individualios veiklos požymių, atitinkama veikla GPMĮ 2 straipsnio 7 dalies prasme individualia veikla negali būti pripažinta.

Taigi, siekiant konstatuoti, jog Pareiškėjas 2010–2011 m. vykdė individualią automobilių, jų dalių ir detalių pirkimo ir pardavimo veiklą, būtina nustatyti visus GPMĮ 2 straipsnio 7 dalyje įvirtintus individualios veiklos požymius.

Komisija, įvertinusi visumą byloje surinktų įrodymų bei remdamasi aukščiau minėta LVAT praktika, konstatuoja, jog mokesčių administratoriaus išvada, kad Pareiškėjas vykdė individualią veiklą GPMĮ prasme, nėra pagrįsta tinkamu faktinių aplinkybių vertinimu ir pakankamais įrodymais.

Analizuojant Inspekcijos poziciją, matyti, jog mokesčių administratorius, teigdamas, kad 2010–2011 metais Pareiškėjas vykdė individualią automobilių, jų dalių ir detalių pirkimo ir pardavimo veiklą, šią išvadą grindžia tuo, jog:

- Pareiškėjo vardu buvo parduota 10 automobilių: 9 (kurių pirkimo ir pardavimo sutartys mokesčių administratoriui nepateiktos) – eksportuoti į trečiąsias šalis, 1 – parduotas Lietuvos Respublikoje, už kurį pirkėjas atsiskaitė grynaisiais pinigais. Mokesčių administratoriui nenustačius, kad eksportuotų transporto priemonių pirkėjai su Pareiškėju būtų atsiskaitę mokėjimų pavedimais, padaryta išvada, kad su Pareiškėju buvo atsiskaityta taip pat grynaisiais pinigais.

- Pareiškėjo vykdytą automobilių bei jų detalių pardavimo veiklą atspindi jo banko sąskaitos išrašas, kuriame atskirų mokėjimų paskirtys yra: „Už automobilių detales“, „Už komplektą“, „Už automobilio detalę“ ir pan., bei patvirtina Pareiškėjo brolio M. P. ir kitų asmenų mokesčių administratoriui pateikti paaiškinimai.

- Pareiškėjas prekių įsigijimui naudojo savo turimas bei pasiskolintas iš draugų, artimųjų, pažįstamų pinigines lėšas. Pareiškėjas pats organizavo prekių pristatymą pirkėjams bei atsiskaitymą už jas, tuo tikslu naudodamasis tarpininkų – brolio, draugų, pažįstamų bei vairuotojų, važinėjančių tarp Lietuvos ir Ispanijos, paslaugomis, kurie jiems perduotas pinigines lėšas grynaisiais pinigais įnešdavo į Pareiškėjo vardu atidarytą banko sąskaitą. Į šią sąskaitą pinigines lėšas pervesdavo ir kai kurie prekių pirkėjai. Didžiąją dalį į banko sąskaitą gautų piniginių lėšų Pareiškėjas išimdavo Ispanijoje grynaisiais pinigais, o kitą dalį naudojo pirkinių / paslaugų apmokėjimui, automobilių ir jų detalių pirkimui, skolų grąžinimui.

– Parduodamų prekių reklamai UAB „P1“ valdomame interneto tinklalapyje tikrinamuoju laikotarpiu buvo užsakoma po 300 skelbimų per mėnesį.

Įvertinęs aukščiau paminėtas aplinkybes, centrinis mokesčių administratorius konstatavo, jog Pareiškėjas, siekdamas gauti pajamų, tęstinį laikotarpį nuo 2010-03-13 iki 2011-12-27 savarankiškai pirkė ir pardavinėjo automobilius bei jų detales. Mokesčių administratorius, atsižvelgęs į tai, kad į Pareiškėjo banko sąskaitą pervestų piniginių lėšų mokėjimų paskirtis aiškiai neatskleidžia atliktų mokėjimų pagrindo, nėra rašytinių įrodymų, patvirtinančių, kokios yra gautos pajamos už parduotus automobilius ir jų detales, Pareiškėjas nebendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, nevykdė jo nurodymų ir neteikė jokios informacijos, Pareiškėjo individualios veiklos pajamoms priskyrė visas į jo banko sąskaitą 2010–2011 metais pervestas pinigines lėšas ir lėšas, gautas už automobilių pardavimą (2010 m. – 174 763,14 Lt, 2011 m. – 993 867,62 Lt), išskyrus tas, kurias mokesčių administratorius pripažino kitomis su darbo santykiais nesusijusiomis ir ne individualios veiklos pajamomis (2010 m. – 12 237 Lt, 2011 m. – 190 234,75 Lt) (2014-04-23 patikrinimo akto Nr. (4.65)-FR0680-302 7 psl. 4 ir 5 pastraipos).

Tuo tarpu, kaip jau buvo minėta, Pareiškėjas laikosi pozicijos, jog realiai jo vardu veikė, t. y. automobilių, jų dalių ir detalių prekybą vykdė, pusbrolis G. P., kuris naudojo Pareiškėjo banko sąskaitomis, į jas gaudamas pinigines lėšas.

Minėtą Pareiškėjo poziciją patvirtino ir pats G. P., kuris vietos mokesčių administratoriui pateiktame 2014-07-10 pareiškime nurodė, jog jis 2010–2011 metais prekiaavo automobiliais ir jų dalimis bei naudojo Pareiškėjo banko sąskaitomis.

Įvertinus mokesčių administratoriaus Komisijai pateiktus 52-ų fizinių asmenų paaiškinimus dėl į Pareiškėjo sąskaitą pervestų piniginių lėšų, matyti, jog tik du asmenys (K. S. ir M. K.) iš visų paaiškinimus teikusių asmenų nurodė, kad pažįsta Pareiškėją ir būtent iš jo pirkė autodetales. Kiti du asmenys (V. K. ir L. O.) nurodė, jog Pareiškėjo nepažįsta, dėl detalių įsigijimo bendravo telefonu. 18 mokesčių administratoriui paaiškinimus pateikusių asmenų nurodė, jog internete rado skelbimą apie juos dominančią prekę (automobilį ar jo detalę), dėl kurios buvo bendraujama telefonu ir atsiskaitoma pavedimu į pardavėjo nurodytą sąskaitą. 10 apklaustų asmenų teigė, nepamenantys, už ką į Pareiškėjo sąskaitą pervedė pinigus, nurodė, jog Pareiškėjo nepažįsta. Kiti paaiškinimus mokesčių administratoriui pateikę asmenys nurodė, jog Pareiškėjui suteikė paskolą (pvz., D. A., T. Š., D. D. ir kt.) ar įnešė tam tikrą tam tikrų asmenų duotą pinigų sumą į pastarųjų asmenų nurodytą sąskaitą (pvz., R. Ž., B. S. ir G. S. į A. S. nurodytą banko sąskaitą pervedė jo perduotas pinigų sumas). Taigi, nors ginčijamame sprendime mokesčių administratorius teigė, jog išvadą, kad Pareiškėjas vykdo individualią prekybą automobiliais, jų dalimis ir detalėmis veiklą, patvirtina fizinių asmenų mokesčių administratoriui pateikti paaiškinimai, tačiau iš aukščiau išdėstyto matyti, jog aplinkybę, kad būtent iš Pareiškėjo įsigijo automobilio detalę, paaiškinimuose patvirtino tik du asmenys.

Iš bylos medžiagos matyti, jog sutartį dėl skelbimų apie parduodamas dalis, padangas, ratlankius, apsaugos ir garso sistemas patalpavimo UAB „P1“ valdomame interneto tinklalapyje su įmone sudarė G. P. (2010-04-01 sutartis Nr. P10 3608). Iš minėtos sutarties priedų matyti, jog G. P. laikotarpiu nuo 2010-04-01 iki 2011-03-31 ir nuo 2011-04-01 iki 2012-03-31 užsakė po 300 skelbimų kas mėnesį. Taip pat iš byloje esančių kasos pajamų orderių nustatyta, jog G. P. už paslaugas UAB „P1“ sumokėjo 5 528,49 Lt grynaisiais pinigais, o 838,53 Lt buvo pervesti iš Pareiškėjo banko sąskaitos.

Iš byloje esančių fizinių asmenų, kurie ginčo laikotarpiu į Pareiškėjo banko sąskaitą pervedė didžiausias pinigų sumas, t. y. P. K. (pervedė 57 027,60 Lt), A. S. (pervedė 592 979,51 Lt) ir N. L. (pervedė 111 460 Lt), paaiškinimų matyti, jog šios sumos buvo skirtos G. P., jam prašant minėtas sumas pervesti į Pareiškėjo banko sąskaitą, nes G. P. sąskaita yra areštuota. Kad pinigines lėšas į Pareiškėjo sąskaitą buvo pervestos G. Petraukui ir jo prašymu nurodė ir kiti mokesčių administratoriaus apklausti asmenys: K. J., A. J., R. J. Tačiau iš bylos medžiagos matyti, jog mokesčių administratorius aukščiau nurodytos fizinių asmenų

paaškinimuose išdėstytos informacijos neanalizavo ir nevertino. Byloje nėra duomenų apie tai, jog mokesčių administratorius dėl aukščiau nurodytų aplinkybių apklausė (ketino apklausti) G. P.

Byloje taip pat nustatyta, jog į Pareiškėjo banko sąskaitą 70 251,72 Lt pervedė Pareiškėjo brolis M. P., kuris 2013-05-27 paaškinime Nr. (4.65)-339-KD-796 mokesčių administratoriui nurodė, jog tai buvo Pareiškėjo iš draugų, pažįstamų ir artimųjų pasiskolinti pinigai. Nors M. P. minėtame paaškinime nurodė, jog Pareiškėjas skolintus pinigus panaudodavo automobilių detalių pirkimui, tačiau šiame paaškinime, kaip kad skundžiamame sprendime nurodė centrinis mokesčių administratorius (5 psl. 6 pastraipa), nėra teigiama, jog dalis M. P. Pareiškėjui pervestų piniginių lėšų buvo klientų, pirkusių automobilių detales iš Pareiškėjo, atsiskaitymas. Taigi nors M. P. nurodė, jog jo pervestos piniginės lėšos yra Pareiškėjui suteiktos paskolos, tačiau mokesčių administratorius šias sumas, kaip ir aukščiau minėtų asmenų (išskyrus K. J.) G. P. į Pareiškėjo sąskaitą pervestas pinigų sumas, plačiau nemotyvuojant bei nepagrindžiant byloje surinktais įrodymais, priskyrė Pareiškėjo gautoms individualios veiklos pajamoms.

Komisija, atsižvelgusi į tai, kas išdėstyta, daro išvadą, jog byloje esantys prieštaringi įrodymai nesudaro pakankamo pagrindo pripažinti, jog būtent Pareiškėjas vykdė individualią automobilių, jų dalių ir detalių pirkimo-pardavimo veiklą, iš kurios gavo 1 168 630,76 Lt individualios veiklos pajamas. Neginčytinai nustatytas faktas, kad į Pareiškėjo banko sąskaitą buvo pervestos atitinkamos pinigų sumos, mokėjimo pavedimuose nurodant „už detales“ ir kt., nėra pakankamas išvada dėl Pareiškėjo vykdytos individualios prekybos automobilių dalimis ir detalėmis veiklos. Kaip jau buvo minėta, siekiant konstatuoti individualią veiklą, privalo nustatyti visus GPMĮ 2 straipsnio 7 dalyje įtvirtintus būtinuosius individualios veiklos požymius – veiklos savarankiškumą, tęstinumą, versliškumą ir ekonominės naudos siekimą. Byloje nėra neginčijamai nustatyta, kad būtent Pareiškėjas savarankiškai prekiaavo automobilių dalimis ir detalėmis, kad tokia veikla buvo atliekama nepriklausomai nuo kokių nors kitų asmenų, parduotos prekės nuosavybės teise priklausė Pareiškėjui. Todėl nenustačius veiklos savarankiškumo požymio, nėra pagrindo išvada, jog Pareiškėjas vykdė individualią veiklą.

Pažymėtina, jog LVAT 2011-02-04 nutartyje adm. byloje Nr. A-438-201/2011, aiškindamas MAĮ 67 straipsnyje įtvirtintas taisykles, nurodė, jog pagal šį straipsnį įrodinėjimo pareiga (*onus probandi*) yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Mokesčių administratorius privalo tam tikrais leistinais faktiniais ir nekeliančiais abejonių duomenimis pagrįsti mokesčių mokėtojų apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. LVAT 2003-12-15 nutartyje adm. byloje Nr. A¹¹-648/2003, 2010-09-03 nutartyje adm. byloje Nr. A-438-830/2010 laikosi pozicijos, jog, apskaičiuodamas mokesčius, mokesčių administratorius negali remtis prielaidomis ir spėlionėmis, kurias vėliau turi paneigti mokesčių mokėtojas. Sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi atitikti tikrąsias faktines aplinkybes, kurios nustatomos, renkant ir nešališkai vertinant įrodymus.

Esant aukščiau išdėstytoms aplinkybėms, darytina išvada, kad MAĮ 67 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymo prasme mokesčių administratorius neįvykdė pareigos abejonių nekeliančiais duomenimis pagrįsti, jog Pareiškėjas 2010–2011 m. vykdė individualią prekybos automobilių dalimis ir jų detalėmis veiklą ir į jo sąskaitą pervestos piniginės lėšos – 1 168 630,76 Lt, yra Pareiškėjo individualios veiklos pajamos. Todėl šioje nagrinėjamos bylos dalyje yra pagrindas, vadovaujantis MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punktu, Pareiškėjo skundą minėtoje dalyje perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Dėl šios priežasties Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas, o Inspekcijos 2014-09-29 sprendimo Nr. 68-185 dalies nurodymai Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 34 924 Lt GPM, 170 806 Lt PVM, 28 655,19 Lt VSD įmokas, 9 049 Lt PSD įmokas ir su šiais mokesčiais susijusias sumas naikintini, Pareiškėjo skundą šioje dalyje perduodant centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Inspekcija, pakartotinai nagrinėdama Pareiškėjo skundą,

turėtų, atsižvelgdama į nurodytus centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo trūkumus ir surinkusi visą teisiškai reikšmingą informaciją, iš naujo spręsti klausimą dėl Pareiškėjo apmokestinimo.

Be to, svarbu pažymėti, jog MAĮ 156 straipsnio 1 dalyje nurodyta, jog ikiteisminė mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija gali nuspręsti skundo dėl mokestinio ginčo (jo dalies) nagrinėjimą sustabdyti, jeigu priimamas sprendimas visiškai ar iš dalies priklauso nuo tam tikro juridinio fakto buvimo ar nebuvimo ir tokio juridinio fakto buvimas ar nebuvimas dar turi būti nustatytas teismo ar teisėsaugos institucijos arba užsienio valstybės įstaigos ar institucijos. Skundo ar jo dalies dėl mokestinio ginčo nagrinėjimas sustabdomas, iki ikiteisminė mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija sužinos, kad minėta įstaiga ar institucija nustatė tokio fakto buvimą ar nebuvimą.

Nagrinėjamoje byloje pateikti duomenys apie tai, jog Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Nusikaltimų tyrimo valdybos Ekonominių nusikaltimų tyrimo skyriuje atliekamas ikiteisminis tyrimas Nr. (*duomenys neskelbtini*) pagal Vilniaus AVMI pareiškimą, kad Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2010-03-13 iki 2011-12-27, neturėdamas verslo liudijimo ar neįregistravęs individualios veiklos, neteisėtai versliškai ir stambiu mastu ėmėsi ūkinės, komercinės veiklos. Tai lemia, kad tarp mokestinės bylos ir baudžiamosios bylos egzistuoja arba gali egzistuoti prejudicinis ryšys, kas taip pat atitinkamai suponuoja mokesčių administratoriui pareigą spręsti mokestinės bylos sustabdymo klausimą iki baudžiamosios bylos išnagrinėjimo, tuo atveju, jei jam nepavyks surinkti papildomų kitų įrodymų, kurie būtų pakankami priimti sprendimą dėl Pareiškėjo mokestinių prievolių buvimo ar nebuvimo.

Dėl Pareiškėjo į banko sąskaitą gautų piniginių lėšų priskyrimo kitoms su darbo santykiais nesusijusioms ir ne individualios veiklos apmokestinamosioms pajamoms

Iš bylos medžiagos matyti, jog mokesčių administratorius į Pareiškėjo banko sąskaitą pervestas pinigų sumas, kurių paskirtis banko sąskaitos išrašė yra „Sąskaitos papildymas“, „Pervedimas“, „Papildymas“, bei Pareiškėjo asmenims negražintas sumas, asmenų pervestas į Pareiškėjo sąskaitą kaip avansas už ketinamą įsigyti prekę (detalę ar automobilį), kuri nebuvo patiekta, pripažino Pareiškėjo gautomis kitomis apmokestinamomis pajamomis, nesusijusiomis su darbo santykiais bei ne individualios veiklos pajamomis: 2010 m. – 12 237 Lt, 2011 m. – 190 234,75 Lt, nuo kurių apskaičiavo ir nurodė Pareiškėjui sumokėti 30 371 Lt GPM.

Pareiškėjas skunde Komisijai nurodė, jog jam neaišku, koku teisiniu pagrindu nuo šių sumų yra skaičiuojami mokesčiai, baudos bei delspinigiai.

GPMĮ 3 straipsnyje (2008-12-23 įstatymo Nr. XI-111 redakcija) nurodyta, jog pajamų mokestį moka pajamų gavęs ir (arba) pajamų uždirbęs gyventojas. Pagal GPMĮ 5 straipsnio 1 dalį (originali įstatymo redakcija) pajamų mokesčio objektas yra gyventojų pajamos, o minėto straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad nuolatinio Lietuvos gyventojų pajamų mokesčio objektas yra pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvoje ir ne Lietuvoje, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytą atvejį. Pajamų apibrėžimas įtvirtintas GPMĮ 2 straipsnio 14 dalyje (2008-12-23 įstatymo Nr. XI-111 redakcija) – tai pozityviosios pajamos, priskiriamos Europos ekonominių interesų grupės pajamos, nutraukus gyvybės draudimo sutartis ar išstojus iš pensijų fondo gražinamos įmokos (ar jų dalis), atlygis už atliktus darbus, suteiktas paslaugas, už perduotas ar suteiktas teises, už perduotą ar kitaip perleistą, investuotą turtą ar lėšas ir (arba) kita nauda pinigais ir (arba) natūra. GPMĮ 17 straipsnis apibrėžia neapmokestinamąsias pajamas. Pagal GPMĮ 6 straipsnio 1 dalį (2008-12-23 įstatymo Nr. XI-111 redakcija) pajamų mokesčio tarifas yra 15 procentų, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip. GPMĮ 22 straipsnio 2 dalyje (2008-12-23 įstatymo Nr. XI-111 redakcija; 2010-11-23 įstatymo Nr. XI-1152 redakcija) nurodyta, kokios gyventojų pajamos yra priskiriamos A klasės pajamoms (gyventojų pajamos, gautos iš kito gyventojų, nepriskiriamos A klasės pajamoms), o minėto straipsnio 3 dalyje (originali įstatymo redakcija) įtvirtinta, kad B klasės pajamoms priskiriamos visos A klasei

nepriskiriamos pajamos. Pagal GPMĮ 25 straipsnio 1 ir 2 dalies (originali įstatymo redakcija) nuostatas, pajamų mokesčių nuo pajamų, pagal mokesčio mokėjimo tvarką priskiriamų B klasės pajamoms, GPMĮ nustatyta tvarka deklaruoja, apskaičiuoja ir sumoka pats nuolatinis Lietuvos gyventojas, vadovaudamasis šio įstatymo 27 straipsnyje nustatyta tvarka.

Taigi iš aukščiau minėtų įstatyminių nuostatų matyti, jog prievolė mokėti GPM kyla nuolatiniam Lietuvos gyventojui, gavusiam pajamų, kurių šaltinis yra Lietuvoje ir ne Lietuvoje. Todėl nagrinėjamu atveju vertinant apmokestinimo GPM pagrįstumą, konstatuotina, jog Pareiškėjo į banko sąskaitą 2010–2011 m. gauta 202 471,75 Lt piniginių lėšų suma neapmokestinama GPM, tik jeigu yra įrodymų, patvirtinančių, jog tai nėra Pareiškėjo pajamos arba jeigu jos pripažįstamos neapmokestinamosiomis pajamomis.

Byloje nustatyta, jog fiziniai asmenys į Pareiškėjo banko sąskaitą 2010–2011 metais pervedė 202 471,75 Lt, pavedimuose nurodydami „Sąskaitos papildymas“, „Pervedimas“ ir kt. Pareiškėjas minėtos sumos gavimo neneigia, taip pat nei mokesčių administratoriui, nei Komisijai nepateikė jokių argumentų ir įrodymų, jog tai nėra jo pajamos. Esant tokiai situacijai, taip pat nesant jokių duomenų, kad ginčo piniginių lėšų suma yra Pareiškėjo gautos neapmokestinamosios pajamos GPMĮ 17 straipsnio prasme, Komisija konstatuoja, jog Inspekcija pagrįstai į Pareiškėjo sąskaitą pervestą 202 471,75 Lt sumą priskyrė Pareiškėjo apmokestinamosioms pajamoms, nesusijusioms su darbo santykiais ir ne individualios veiklos pajamoms, nuo kurių apskaičiavo bei nurodė Pareiškėjui sumokėti į valstybės biudžetą 30 371 Lt GPM.

Kadangi Pareiškėjas į valstybės biudžetą GPMĮ nustatytu terminu ir tvarka nesumokėjo 30 371 Lt GPM, vadovaujantis MAĮ 96–99 straipsnių nuostatomis, Pareiškėjui už nesumokėtą nedeklaruotą deklaruojamą mokesčių pagrįstai buvo apskaičiuoti GPM delspinigiai ir, vadovaujantis MAĮ 139 straipsnio 1 dalimi, skirta 10 proc. minėtos mokesčio sumos dydžio GPM bauda.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, jog Inspekcijos 2014-09-29 sprendimo Nr. 68-185 dalis, kuria Pareiškėjui nurodyta sumokėti į valstybės biudžetą 30 371 Lt GPM ir su šiuo mokesčiu susijusias sumas, tvirtintina.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, išnagrinėjusi Pareiškėjo skundą, atsižvelgdama į aukščiau išvardytas aplinkybes ir vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

1. Panaikinti Inspekcijos 2014-09-29 sprendimo Nr. 68-185 dalies nurodymus Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 34 924 Lt GPM, 170 806 Lt PVM, 28 655,19 Lt VSD įmokas, 9 049 Lt PSD įmokas ir su šiais mokesčiais susijusias sumas ir Pareiškėjo skundą šioje dalyje perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

2. Patvirtinti Inspekcijos 2014-09-29 sprendimo Nr. 68-185 dalies nurodymus Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 30 371 Lt GPM ir su šiuo mokesčiu susijusias sumas.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršlienė

Komisijos nariai

Andrius Venius

Lina Vosylienė